

PROPELLERBLADET

Organ för FFV:s kamratförening

1992

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Leif Larsson

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Leif Larsson, Gaffelgatan 10, 724 76 Västerås, 021/352022

V ordförande:

Bengt Svensson, Skogslundsvägen 4, 732 48 Arboga, 0589/13214

Kassör:

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 31 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021/354406

KFUK-KFUM repr:

Ingrid Petersson, Stångjärnsg 25, 724 73 Västerås, 021/353327

Ledamot:

Karl Gardh, Anders Johanssonsg 22K, 732 47 Arboga, 0589/13914

Suppleant:

Erik Fernlöf, Häradsvägen 19, 585 90 Linköping, 013/50366

Suppleant:

Jan Welin, Vretvägen 35, 732 32 Arboga, 0589/13649

1993 års medlemsavgift 50:- (Femtio kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Hej igen alla FFV:are!

Ett år har åter passerat. Och vilket år sen.

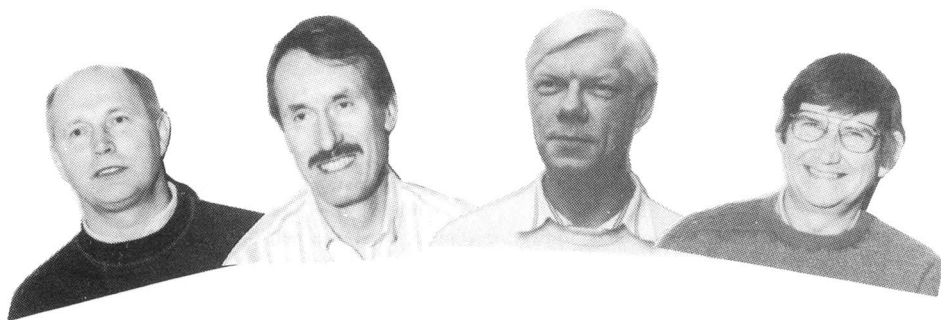
För styrelsen innebar första halvåret täta möten med mycket arbete för att ro jubileumsfirandet i land. Firandet blev en verklig uppmuntran och manifestation av föreningens livskraft, som sporrar inför framtiden. Mer om jubiléet på annan plats i bladet.

Sommaren blev ovanligt fin och gav den återhämtning som behövdes. Hösten har som vanligt varit relativt lugn men i alla fall som synes resulterat i ett nytt nummer av Pb.

Vi vill med fotona på styrelsens medlemmar presentera oss lite mer bildligt för alla er som inte kunde vara med på årsmötet.

God Jul och Gott Nytt År.

Styrelsen

"Vi måste träffas igen"

*Kamratträffen Västerås-Linköping och när
Lärlingsskolans Kamratförening bildades.*

Av Arne Yngvesson, Västerås.

När vi strax före midsommar 1943 tog farväl av de tio grabbar som skulle hörja nere i Linköping, var väl den önskan allmän att vi snart skulle träffas igen. När vi ett år senare, ytterligare tog adjö av tio kamrater, så var det inte blott en önskan, utan att önskan måste bli verklighet inom en inte alltför lang tid, var vi beslutna om. "Vi måste träffas igen och tala och uppleva gamla minnen", den frasen yttrades säkert man och man emellan, både uppe i Västerås och nere i Linköping.

När vi för ett par månader sedan fick höra att vår önskan skulle bli uppfylld, tyckte säkert alla som så, att det ska bli "alla tiders" att få träffa grabbarna, som vi levat tillsammans med i hela två år.

Och den förhoppningen blev uppfylld, det visade sig inte minst på stationen när de anlände. Vi var en stark grupp nere och tog emot dem, och det blev en mottagning, som man skulle kunna,

om man överdriver lite, likna vid en amerikabåts ankomst till kajen nere i Göteborg på "den gamla goda tiden".

Sedan fick grabbarna ställa kosan till KFUM där de fick lite till livs efter resan. De flesta av dem fick även övernatta där, en del fick natthärbärge hos kamrater boende ute i staden.

Efter en behövlig vila och sömn, samlades de på lördagsmorgonen för att besöka lärlingsskolans verkstad på CVV, vilket säkert var skojigt, helst för dem som inte varit här på 1½ år, att få se den maskin och den bänk, där de som "gröngöling", som det heter, först stiftade bekantskap med arbetet inom flyget.

På eftermiddagen samlades vi samtliga i Idrottshallen där en handbollsturnering skulle äga rum mellan Linköping, Västerås och de lärlingar som bor ute på Johannisberg. De som inte aktivt deltog i spelet, deltog så mycket aktivare i hejarklackarna, som bildades för att heja på sina respektive lag.

Köp Edra

CHARKUTERIVAROR

hos **S. AXELSSONS MATVARUAFÖR**
SALUHALLEN — VÄSTERÅS — Ring 33937 — Bostad 31610
Kött-, Fläsk- o. Charkuterivaror, Smör, Ost, Ägg samt Konserver
Vi hemsända Edra beställningar.

Överraskande tog Johannisbergsgrabbarna hem potten, de spelade först oavgjort, 5--5, mot oss i Västerås-laget, och sedan lyckades de klå de "stora" grabbarna från Linköping med 4--2. Matchen mellan Västerås och Linköping slutade med västeråsseger med 4--3.

På söndagen samlades vi igen, men denna gång på Johannisberg, dels för tävling i ping-pong och dels för ett litet samkväm.

Även i ping-pong visade "småpojkar-na" från Johannisberg framfötterna, de slog oss ner från Västerås alldeles i skorna med hela fyra segrar mot vår enda.

Mot Linköping presterade de ett mycket starkt motstånd, ty de "stora" lyckades bara att vinna med tre segrar mot två.

Matchen mellan Linköping och Västerås slutade med linköpingsseger med fyra vunna matcher mot en.

Alltså tog linköpingslaget hem segern i ping-pong med johannisbergs-laget på andra plats.

Sedan följde samkvämet varvid härlig choklad med bullar intogs vid trevliga långbord i den gamla anrika matsalen, där vi så många gånger förut har intagit vad vi behöver i lekamligt motto.

Här upptog herr Hallman förslaget om bildandet av en kamratförening, vilket beslutades. En interimstyrelse valdes, vilken skall utarbeta stadgar och program.

När vi efter detta trevliga samkväm bröto upp för att bege oss in till staden och Excelsiorsalen, för att där intaga en gemensam middag, var väl beslutet om att vi skulle försöka att träffas en gång årligen säkert välkommet för de flesta.

— att mötas och skiljas är livets gång...

— vi kommer igen nästa år!

Vid middagen vankades det mycken god mat, stämningen var hög, fina tal hölls, priser utdelades för segrar i tävlingarna, och en utmärkt underhållning bjöds, vad kunde mera önskas på kamratträffens final.

Tyvärn var inte alla elever med på dessa trevliga dagar. Tre stycken voro inlagda på sjukhus, och två stycken från Linköping hade ej möjlighet att kunna bli med upp till Västerås. Hälsningar sändes till dem. Att 74 av 79 kom visar dock att intresset var stort och sammanhållningen god.

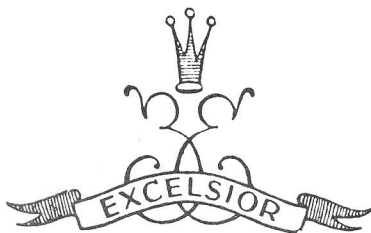
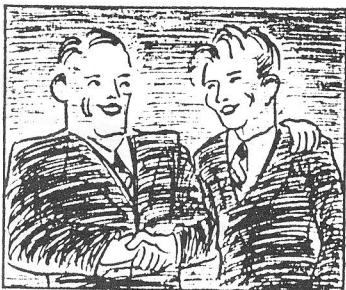
Vidare avsändes telegram till flygvapenchefen, general Nordenskiöld, och till skolans ledning på Flygförvaltningen.

När vi stodo färdiga att bryta upp och följa linköpingspojckarna till stationen kunde vi alla vara KFUM och skolans ledning mycket tacksamma.

Det var en viss tomhet efter det grabbarna hade ångat ut från station, det kände vi säkert alla, och jag tror inte det bara var vi grabbar som kände denna tomhet, för om jag inte såg fel

var det även en gammal "kusin" till en av grabbarna som var nere och sade adjö till sin beundrare.

Skämt åsido, så är jag säker på att dessa dagar hade en stor betydelse när det gäller sammanhållningen, och att vi inte alldeles tappar kontakten med varandra, fast vi inte alla äter och bor på Johannisberg.

RESTAURANT EXCELSIOR

Restaurant- och Konditoriservering

KOPPARBERG SVAGEN 16 - VASTERÅS - TEL. 37245, 37246

Ett återseende.

Av Erik Wallin, Linköping.

Under nära tre år har elevhemmet vid Johannisberg varit i verksamhet. Några av de första pojkarna äro nu utplacerade i olika arbetsuppgifter i Västerås och Linköping. För att allt framgent dock söka hålla kontakten med samtliga som genomgå skolan hölls den 25-26 nov. ett kamratmöte då Lärings skolans kamratförening bildades. Endast 5 av de hittills 79 eleverna voro franvarande. Av 19 i Linköping bosatta pojkar deltog 17.

Ett par av pojkarna berätta a följande sidor några glimtar och intryck från dagarnas samvaro.

Vi var ett glatt gäng pojkar, som trummade iväg över rälsskarvarna med humöret i höga C och med Västerås i sikte. Vi såg denna minnenas stad närma sig precis som att se en film baklänges. Där kom ljusa och mindre ljusa minnen, men likväl hade de alla en viss samhörighet och alla hade de gett oss erfarenheter. Och till slut stannade tåget med en suck och mot oss strömmade gamla kamrater, som nog var sig lika, men hade förstås genomgått en del yttre förändringar under dessa 1 ½ år.

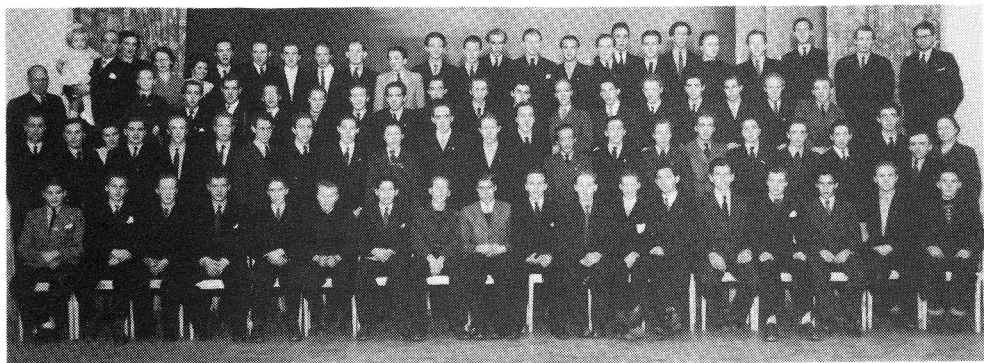
Aven staden hade förändrats och en ny överraskning blev den så pampiga KFUM-gården där den gamla nordiska gästfriheten hade tagit sin boning. När allt välkommandet var över och vi hade

fått sova ut så följde en del kraftmätningar i handboll och bordtennis. Det ena gick dåligt men så gick det andra desto bättre men resultatet hade nog föga betydelse, huvudsaken var att vi hade fått kämpa i gammalt gott kamratskap. Som avslutning hade arrangerats en stor middag i Excelsiorsalen vilken faktiskt var nr 1. I anslutning härtill utfördes sketcher och annat småttrevligt.

Men tiden gick fort, ja t. o. m. mycket fort, varför det blev tid för tacktalens entré varvid jag särskilt vill framhålla den gemenskap och samhörighet, man kände vid den kärnfulla avslutning som herr Tunås avslutade med orden: Välkomna åter.

Eleverna i Flygförvaltningens Läringskola.

Stående i första raden från vänster elevhimmets föreståndare, sekr. Aron Hallman, och skolans föreståndare, ing. Ove Ahlgren.

JUBILEUMSTRÄFFEN 1992

Lördagen den 23 maj var, som så många andra dagar sommaren 1992, solig och varm. Det var också den dag som en mängd gamla FFVare var på väg till sin tonårsstad Västerås för att fira FFVs 50-årsjubileum.

Med flyg, buss, tåg och bil från Boden i norr till Malmö i söder begav sig några hundra förväntansfulla jubileumsfirare till sin forna utbildningsort. Redan vid lunchtiden var en stor del av firarna framme. Intresset var stort till de arrangemang som styrelsen hade tagit fram.

Bussrundturen, som var första arrangemanget på lördagen, lockade inte mindre än tre fullsatta bussar med guider.

Många hade inte varit i Västerås sedan examensdagen, som kunde ha varit för så där 30-40 år sedan. Detta gjorde rundturen till en stor upplevelse för många, eftersom Västerås är en stad som har förändrats ganska mycket. Speciellt under sjuttioalet var expansionen kraftig. Turen var beräknad till att ta en timma i anspråk, men den tog nära två, kanske beroende på nyfikna FFVare?

Eftermiddagen användes till klassvisa träffar på de hotell där klasserna var inbokade. Tiden gick fort när gamla minnen kom på tal. Tänk vad lätt det är att minnas när man är flera som har upplevt detsamma.

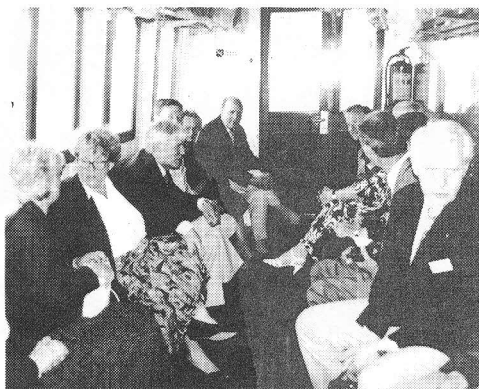
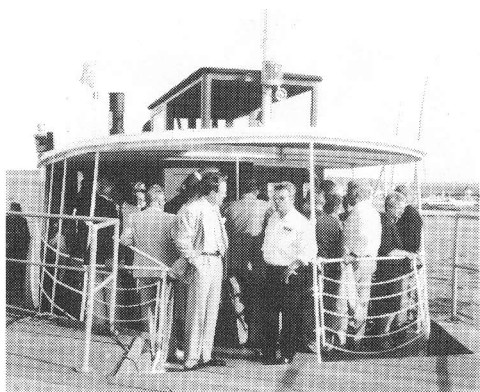
Det stora arrangemanget var naturligtvis lördagens festmiddag på restaurang ELBA. Redan klockan sex gick första båten.

Uppklädda för fest, i ett strålände fint försommarväder, samlades vi för båtturen i gamla hamnen. Det var svårt att komma iväg i tid med båten, eftersom livliga samtal tog fart bland gästerna när man upptäckte gamla vänner. Två båtturer behövdes för att alla skulle komma över till restaurangön ELBA.

Väl framme samlades alla på den stora terrassen. Med välkomstdrinken i handen och utsikten över Västeråsfjärden, där man skymtade Lövudden och Johannisberg, gick tankarna säkert till de livliga sjöaktiviteterna som kännetecknade FFVarna under elevhemstiden.

Borden var dukade klassvis och det var dags att leta reda på det rätta årtalet.

Det tog lite tid innan vi kom till bords. Smågrupper med diskuterande FFvare syntes ha mängder att avklara före middagen.

Styrelseordföranden 6336 Leif Larsson hälsade alla hjärtligt välkomna till Västerås och ELBA för att fira detta 50-årsjubileum. Förrätten kom in och det var dags att njuta av räkcocktailen i goda vänners lag. Vårans toastmaster 4514 Folke Asplund gav oss ingen ro. Allsången tog fart och feststämningen infann sig med all tydlighet. Oxfilén gav oss den rätta gourmétkänslan, och ett visst välmående infann sig. Det allt häftigare diskuterandet vid borden gjorde att tid och rum glömdes bort. Efter en längre tid än planerat var det dags att sätta punkt för middagen med en härlig dessert och kaffe.

Orkestern flyttade ut på altan, i den ljumma försommarkvällen. Men före dansen var det dags för ett musikaliskt uppträdande. Dansmusikens toner tog sedan fart, för att alltför snabbt tona ner igen.

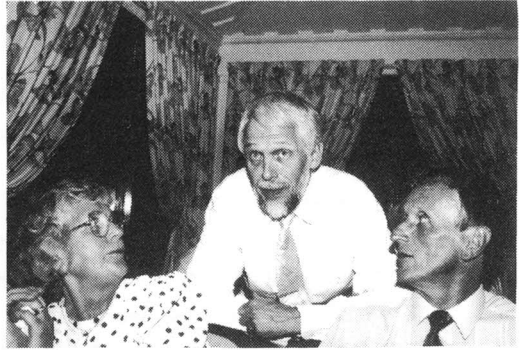
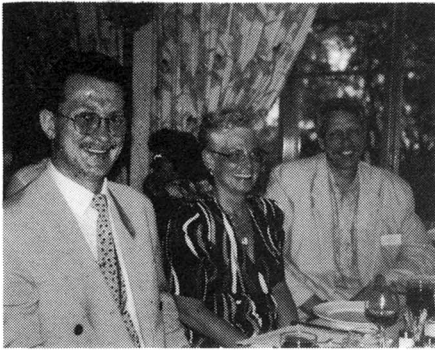
Det osannolika inträffade. Ett våldsamt åskväder tog fart, med en häftig regnskur som följd, varför vi alla fick ta skydd inomhus. Blixtarna såg ut som ett välregisserat fyrverkeri på den mörka himlen mot den glittrande Mälarytan. Tyvärr var det allvarligare än så. Åskans framfart gjorde att resten av kvällen fick improviseras. Orkestern som hade flyttat ut sina pinaler kunde inte längre underhålla oss. Men nöden hade ingen lag. Det showband vi hade engagerat för uppträdandet, fick ta fram sina akustiska instrument och leda dansen tills kvällens timma blev sen.

Sent omsider fick gästerna användning av den mystiska biljetten från utresan, som kunde bytas mot en välsmakande vickning i form av korv med bröd.

Vi hade en tid att passa. Sista båten avgick klockan ett.

Såvitt jag vet återvände alla välbehållna från festön ELBA.

Några fortsatte säkert festandet på sina hotell innan tröttheten tog överhand. Kamratträffen var ju inte slut ännu. Det gällde att vara någorlunda fräsch till söndagens övningar och inte missa det traditionella korumet på Lövudden.

Söndagmorgon och ett strålande väder! Frukosten behövdes verkligen för att jaga bort sviterna efter gårdagens utsvävningar.

"Bussning" och "bilning" vidtog för att ta sig till Lövudden och korumet klockan halv tio. Domprost emeritus Gunnar Helander, känd från TVs "Har du hört den förut", var på plats. Sittplatserna för ca 150 personer fylldes snabbt.

Ordföranden letade frenetisk efter ström till orgeln och gas till "eldfatet". Tyvärr fick organisten bli åskådare pga elbrist.

"Eldfatets" munstycke var fyllt av nattens skyfall varför också elden uteblev trots alla tändförsök.

Med FFVarens kända sångglädje klände vi i rejält med inledningspsalmen, medan vi kunde njuta av den vackra vyn över Mälaren in mot Västerås.

Ifrån den söndervittrade och ihoptejpade talarstolen visade domprosten att den lodräta kraften och kommunikationen fanns och fungerade.

Hans förklaring om kroppens åldrande och tillbakagång samtidigt som vishetens livskurva är i stigande mottogs av alla med intresse och eftertanke. Detta tyckte även David Molin, som denna gång föredrog att avnjuta korumet som åhörare.

Efter denna andliga spis bjöds det på kaffe med dopp, där domprosten avtackades med FFV-boken "En skola för livet".

Resten av förmiddagen användes till att besöka Johannisberg och att bese vår utställning på Lövudden. Där var trängseln stor med mycket material på det stora utrymme vi hade till vårt förfogande.

Erik von Köhler med fru var entusiastiska över det mesta men framför allt över det nyupptäckta materialet, som hittat till oss på underliga vägar. Detta får vi berätta om vid ett annat tillfälle.

Tiden gick fort, och klockan närmade sig tolvslaget. Det var dags för ett välbesökt och varmt årsmöte. Lokalen var fylld till sista plats. Några fick ståplats och andra hittade lämplig inredning att vila sig mot. Cirka 130 deltagare fick vara med om ett historiskt möte, eftersom vi valde 4220 Arne Yngvesson till mötesordf. 4203 Erik Färnlöf till mötessekr. De var nämligen med vid det allra första mötet, vid bildandet, som ordförande och sekreterare.

I samband med årsmötet avtackades 5524 Roland Rehnback för lång och trogen tjänst med boken "Västerås-bilder".

Efter ca en timma var mötet slut och aptiten gjorde sig påmind.

Middagen, som stod uppdukad, "anfölls" och efter en stund fanns det middagsätare på varje ledigt sittutrymme både inne och ute, som njöt av en välsmakande måltid. Ingrid Petersson med kökspersonal skänkte nog en tacksam tanke till vädergudarna som stod oss bi.

Efter middagen började många känna att det var dags för avsked. Men ett antal av oss hade inte fått nog utan utnyttjade vår eminenta färdtjänst till att besöka "nya" skolan på Hässlö, Flygteknikcentrum (FTC) som den numera heter. Guider var nuvarande rektor Thure Wenneborn och förre rektorn Birger Eriksson.

Jubileumsträffen gick mot sitt slut. De långväga gästerna hade redan lämnat oss och det var dags att sätta punkt för en händelserik helg. För styrelsemedlemmarna återstod bara arbetet med att plocka ned utställningsmaterialet och sammanfatta intrycken från kamratföreningens hittills största arrangemang.

På återseende om två år!

5858 Åke Tedesjö / 6336 Leif Larsson

Utdrag ur protokoll fört vid FFVK:s årsmöte den 24 maj 1992, tillika skolans 50 års jubileum.

- 1 Ordförande Leif Larsson öppnade mötet och hälsade de ca 130 närvarande hjärtligt välkomna.
- 2 Dagordningen upplästes och godkändes.
- 3 Till ordförande för årsmötet utsågs föreningens första ordförande 4220 Arne Yngvesson.
- 4 Att nedskrivna vad som beslutades på årsmötet utsågs föreningens första sekreterare 4203 Erik Färnlöf.
- 7 4320 Jan Wendel föreslog en insamling för att förstärka föreningens kassa. Resultatet blev hela 5121:-.
- 9 Revisorerna framförde ett varmt tack till styrelsen för ett väl utfört arbete under valperioden. Framförallt planering och genomförande av årets (jubileums) kamratträff. En spontan applåd i ca 1 minut visade årsmötets uppskattning.
- 10 Bengt Björk föredrog valberedningens förslag: Till föreningens ordförande under 2 år omvaldes Leif Larsson.
- 11 Åke Tedesjö och Bengt Svensson valdes till styrelseledamöter under 4 år.
- 12 Som KFUK-KFUM:s representant i styrelsen under 2 år omvaldes Ingrid Pettersson.
- 13 Som styrelsesuppleanter under 2 år valdes 5325 Jan Welin och 4203 Erik Färnlöf.

- 14 Till revisorer under 2 år omvaldes 4814 Eine Clasen och 5703 Arne Brahm och till revisorsuppleanter omvaldes Arne Yngvesson och Billy Keijser.
- 15 I valberedningen omvaldes Bengt Björk och Anders Rönnbäck.
- 16 Medlemsavgiften diskuterades och fastslogs till kr 50:-/år from 1993.
- 18 Hälsningar till Kamratföreningen hade kommit från:
4205 Folke Hellstrand, 4206 Kurt Walkin, 4217 Erik Rönnbäck,
4413 Fimpen Lundberg, 4615 Micke Molin, 4807 Lennart Fors,
5828 Tore Ivarsson och 5858 Åke Tedesjö.

Ett varmt tack från Kamratföreningen till C F21 som välvilligt ställt upp med buss. Tacket skall framföras av "Norrbottningarna". Till chaufförerna framfördes ett speciellt tack.

Ordförande tackade rektor Ove Ahlgren och Erik Von Köhler samt hedersordförande David Molin.

Ordförande avslutade årsmötet med att tacka avgående styrelsen, samt en önskan om väl mött 1994.

Vid protokollet
4203 Erik Färnlöf

Justerare
4820 Lennart Svensson

Justerare
5303 Sven Andersson

En hälsning från Lövudden och Johannisberg

Lövudden blev den 1/1 1991 ett aktiebolag med KFUK-KFUM som huvudägare.

Lövuddens konferens och fritidscenter AB erbjuder sina gäster hotell, vandrarhem, kurs- och konferenslokaler och servering. Bo billigt i Västerås på Hotell Lövudden. Pris enkelrum 350:- med frukost. Dubbelrum 480:- med frukost. Trots mycket dåliga tider för hela hotell- och restaurangnäringen under den rådande lågkonjunkturen kunde Lövudden under 1991 uppvisa ett någorlunda bra resultat även om det var ett underskott. 1992 får vi dock ett sämre resultat, men vi hoppas ändå att vi skall kunna hänga med i fortsättningen.

Lövudden fungerar också som fritids- och föreningsgård. I funktionen som fritidscenter fungerar Lövudden som en för allmänheten öppen fritids- och sportgård. Badplats, grönytor, idrottsanläggning, strand- och hamnanläggning, friluftskyrka mm utnyttjas flitigt särskilt under sommarmånaderna då det är väldigt mycket folk på Lövudden. Till servicen hör också en strandkiosk med minigolfbana och servering. På området finns också grillplatser. Tre stora arrangemang är tradition på Lövudden. Valborgsmässofirande, Fotbollens Dag och Midsommarfirande.

Johannisbergs Herrgård byggdes på 1760-talet och ägs av Västerås kommun, och 1941 kom den i KFUK-KFUM:s tjänst. Den var då det första elevhemmet för blivande flygmekaniker. Elevhemsverksamhet pågick till 1968 då den avvecklades.

Då startade istället en mycket fin restaurering av gården så att den återfick mycket av sin ursprungliga 1760-talskaraktär, såväl inom- som utomhus.

Från 1969 då restaureringen blev så gott som färdig har gården fram

till språkinstitutet LINGAV:S konkurs i oktober 1990 fungerat som kursgårdsannex, vandrarhem och verksamhetsplats i olika former, men hela tiden med anknytning till KFUK-KFUM och Lövudden.

Efter några år i Domprostgården finns sedan 10:e april 1991, KFUK-KFUM på Johannisbergs Herrgård, där såväl administration som verksamhetslokaler har inrymts.

Till sist vill jag önska Er alla en God Jul och Ett Gott Nytt År.

Ingrid Petersson

VILKA FLYGPLAN HAR VI HAFT PÅ FFL/FFV?

Med anledning av 50-års jubiléet skrev jag en artikel om skolan i Svensk Flyghistorik Tidskrift. I denna efterlyste jag en del data kring de flygplan som skolan disponerat.

Själv var jag ju med när vi fick de första planen, J11 och J20, i maj resp september 1945. Upprepar här min efterlysning i hopp om att det under skolans tid funnits några "tyfantaster", lämpligt utplacerade i tiden för att kunna fullständiga bilden. Någonstans borde väl även finnas officiella handlingar som kan ge klarhet, men var?

De uppgifter jag nu har är följande:

Typ/märkn i FV	FV-nr	Ankom	Återfördes FFV	FFV-nr FFV
J11 F9-34	25??	450509	490126	
J20 F10-blåH	2314	4509	490126	
B17 F12-	17???	47		
B5 F15-21	70??	47		
J21A F8-	21???			
A21R F7-	21??			
J22	22???			
A32 FC-1	32001	520219		
J33 F1	33???			
J35H FC	35011	6710?		-11

Möjligen hann några Sk16 och Sk50 överföras innan FFV upphörde.

Jag vore tacksam om Du som har uppgifter kontaktar mig:
Tore Eriksson, Skogsåsvägen 11, 556 31 JÖNKÖPING.
Tel 036-66 308,

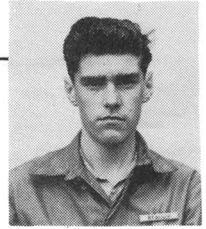
Skall även passa på att göra lite reklam för Svensk Flyghistorik Förening som verkat sedan 1961 och har som huvuduppgift att främja intresset för svensk flyghistoria. Föreningen har nu 3300 medlemmar, och en omfattande lokal verksamhet i följande regioner: Blekinge, Gävleborg, Göteborg, Halland, Jämtland-Härjedalen, Skåne, Stockholm, och även en nybildad i Dalarna (Reds anm).

Medlemsavgiften är nu 180:- som insättes på Postgiro 52 32 14-3, och för den får man Svensk Flyghistorisk Tidskrift 6 ggr per år, samt dessutom varje år en temabok (Flyghistorisk Revy).

Vidare ordnas resor till flygmuséer och andra flygevenemang.

4407 Tore Eriksson

ÄNTLIGEN

Efter många år var det dags att återse Västerås.

Orsak: FFV kamratförenings 50-års jubileum samt en klasskamrat som ringde en kväll i februari och tyckte att det skulle vara kul att ses igen. En kontroll i minnet visade att det var mer än 25 år sedan jag var på en kamratträff. När deltagarlistan kom konstaterade jag tyvärr att endast 5 st av mina klasskamrater var anmälda.

Kamratträffen startade med en bussrundtur i Västerås (guidad som tur var). Svartån, Domkyrkan, Stadshotellet och givetvis Centralstationen var väl som jag minns, men annars hade många förändringar skett.

Eftermiddagen innehöll egna aktiviteter inkl incheckning på hotellet. I mitt fall Lövudden, där "våra gamla" rum på elevhemmet var ombyggda till hotellrum. Mitt hotellrum låg i gamla elevhemsdelen. Vilka var det som bodde där? Tyvärr räckte inte minnet.

En promenad i omgivningarna gav många intryck av att tiden inte stått stilla. Matsalsbyggnaden om- och utbyggd med bl a reception och kapell. Bastun och båthuset borta. En ny badplats söder om båtbyggan.

Området mellan Johannisberg och Lövudden består numera av idrottsplaner.

Kvällen bjöd på festmiddag med dans och underhållning på Elba. En mycket trevlig kväll. Naturens eget fyrverkeri var väl beställt förmodar jag, men kanske inte regnet?

Söndagen startade, som så många gånger förr, med korum utomhus. En utställning av urklipp, fotografier och annat väckte många gamla minnen. Ett besök på Johannisberg väckte ytterligare minnen till liv. Trots att jag inte bodde där var ju besöken rätt många.

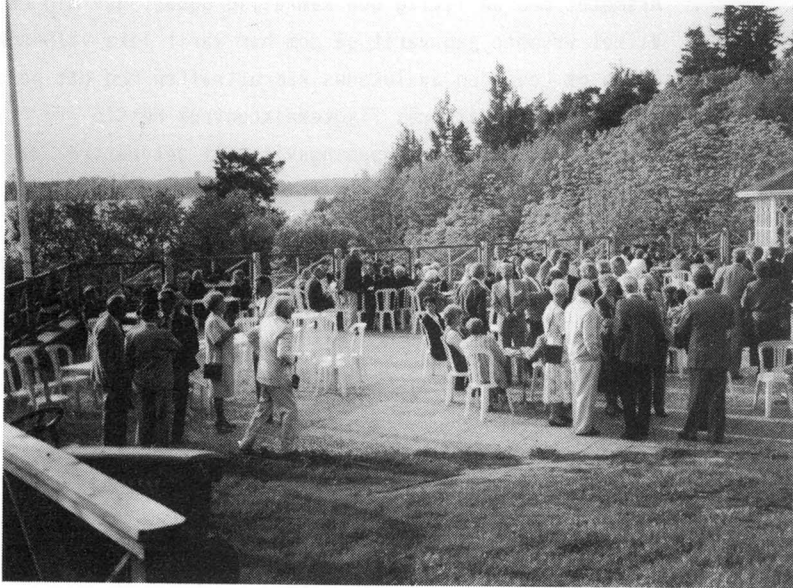
Årsmötet med en livlig och kamratlig debatt gav mig en fundering. Vilket årsmöte jag varit på som har varit lika välbesökt? Efter lunch på Lövudden avslutades kamratträffen med ett besök på FFV:s efterföljare, Västerås flygteknikcentrum Hässlö (fd F1). Stor skillnad förstås, förhoppningsvis till det bättre. Jag undrar dock om kamratandan kan bli lika fin som gamla FFV.

Ni som inte var med gick miste om en mycket trevlig och välordnad kamratträff. Ett stort tack till arrangörerna.

Bernt Klasson 6035

PS. Det positiva med det negativa antalet deltagande 60:or är ju att till nästa gång kan vi bli fler. 1994 är det 30 år sedan examen. Vi ses då. DS.

Hans sista flyguppdrag slutade med buklandning

Saxat ur VLT

Förra året gjorde kapten Eine Clasén sin sista flygning inom flygvapnet. Då inträffade också det första tillbudet. Landningsstället strejkade när Eine skulle landa på F16 i Uppsala med sin Saab Safir efter en tur med en grupp värnpliktiga.

Visst blir man lite fundersam, säger han. Jag provade att dyka för att fälla ut landningsstället genom G-belastning - men förgäves! Det återstod bara att meddela tornet att jag måste buklanda. Ett grässtråk längs E4 markerades. Pojkarna vändades och räddningsmanskapet samlades.

Men som gammal segelflygare försökte jag intala mig att det inte var så märkvärdigt, tillägger han. Gräset var frodigt och fint; mycket maskrosor. Det gällde bara att hålla sig lugn annars kunde vi gjort oss illa. Och det gick bra.

Flygning var för riskfyllt

Eine Clasén är född i Linköping. Pappa var skraddare och Eine förväntades gå i sin fars fotspår. Några flyggriller godtogs inte. Det var för riskfyllt.

Men efter några år uppe på bordet insåg dom att jag inte passade för yrket, säger Eine. Det blev pappa som ordnade ett jobb som springschas på Malmens flygflottilj i stället.

1948 sökte Eine och kom in på Flygförvaltningens verkstadsskola i Västerås. Då var planerna att bli flygmekaniker men under militärtjänstgöringen tog han chansen att söka till Ljungbyhed och blev antagen till fältflygarutbildning.

Därefter blev han kvar inom flygvapnet med undantag av 22 år som helikopterförare, bland annat vid Hässlö i Västerås. Han arbetade även då för försvaret men som civilanställd.

Han har fått flytta runt en del

1983 flyttade familjen till Västerås men i samband med Fl:s nedläggning fick Eine börja pendla till Uppsala, där han blev anställd vid Upplands flygflottilj; de sista fem åren som chef för allmänna avdelningen.

Jag har fått flytta runt en del och varit med om mycket genom det här yrket, säger Eine. Det har gett mig mycket.

En nackdel var väl att barnen tyckte det var tråkigt att man var borta mycket i veckorna, tillägger han, men det fick jag ta igen på helgerna.

Vid årsskiftet gick Eine Clasén i pension och delar numera sin tid åt en välansad och prunkande trädgård med dignande vindruvsklasar samt åt motion i olika former.

Han är ordförande i Gymnastikförbundet för Västmanlands län och är därmed engagerad i verksamheten för bland annat VGF, Västerås gymnastikförening. Han arbetar därigenom med ledarutbildning, föreningsutveckling och övrig administrativ verksamhet. Han är också ledare för en lätt-motionsgrupp i Håkanstorp i VGF:s regi. Det är bra att friskvård är inne, säger han. Att allt fler inser fördelarna med gymnastik. Det är mer skonsamt för kroppen än att springa.

Eine Clasén är dessutom medlem i Tomtägareföreningen, Västra förstaden och i Försvarets motorklubb, en intresseförening.

Upprätthåller kontakten

Han är kapten i reserven, vilket innebär att han fortfarande har krigsbefattning uppåt trettio dagar per år. Han är också med i FFV:s och Fl6:s respektive kamratföreningar.

Det kan ibland kännas lite tomt att vara pensionär så här tidigt, säger han. Därför är det trevligt att upprätthålla kontakten med sina gamla arbetskamrater.

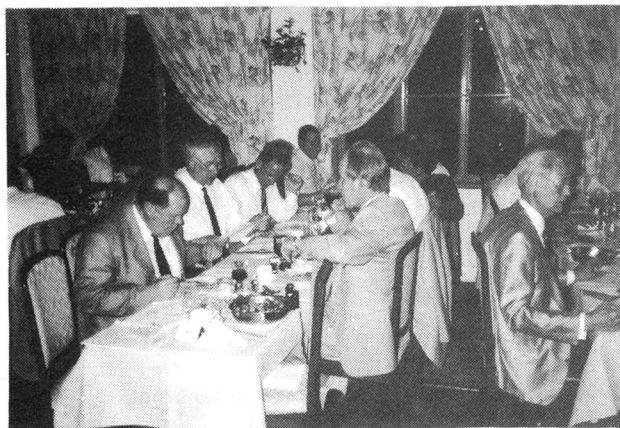
Lördagen den 19 september 1992 fyllde Eine sextio år och firade dagen hemma med familjen.

Ett minne för livet

Det är bara att beklaga de 49:or som inte ville eller kunde komma till klassträffen som vi hade i samband med 92 års kamratträff. Vi som var där fick i alla fall uppleva ett par mycket trevliga och gemytliga dagar med gott om tid för prat om gemensamma minnen från en svunnen epok, glada överraskningar vid första sammanträffandet på i vissa fall nära 40 år. Ibland var det rena gissningstävlingen. Middagen vid gemensamt bord på Restaurang Elba och samvaron vid Lövudden och Johannisberg var toppen. Vi som var där enades om att satsa på en klassträff 1999, då är det jämt 50 år sedan vi började vid FFV. Då skall vi jobba stenhårt för att även ni andra skall med, det kommer ni aldrig att ångra. Tack Janne B, Janne S, Knut, Bernt, Uno, Leif, Kjell, Jerry, Lennart, Olle, Bengt, Clarens, Sune och Folke för att ni kom.

Hälsningar 4929 Kalle

KUNGSGÅRDEN JOHANNISBERG

Följande artikel är hämtad från VLT, författare Arvid Offe.

I en bildtext för något år sedan förväxlades Johannisberg och Jakobsberg. VLT rättade. Men det blev ett litet fel ändå. Johannesberg. Med e i stället för i. Stavfelet kan vara förklarligt för Johannisberg är verkligen ett udda namn. Egentligen skulle det heta Johansberg. Detta eftersom namnet är uppkallat efter Johan III. Så säger historier av facket. Namnet går dock inte längre tillbaka än till mitten av 1600-talet. Dessförinnan var namnet - på grund av äganderätt - Västerås Kungsgård och ännu tidigare Västerås Västra Kungsladugård. Johannisberg tycks ha nästan alla stadier och former av äganderättsförhållande.

Det skulle vara intressant att veta, vad platsen hette på tidig medeltid. Kanske Gränsta. Gården var då privatägd. Den donerades till domkyrkan. Här bodde en rad biskopar. Liksom en mängd av kyrkan ägda gods och gårdar indrogs "Biskopssätet" till staten av Gustav Vasa. Av före detta kyrkans egendomar organiserade han två kungsgårdar. Västerås Östra och Västerås Västra Kungsladugård. Den västra heter alltså nu Johannisberg. År 1646 donerade drottning Kristina godset till riksrådet Hans Wachtmeister, men Karl XI drog åter in det till kronan.

Under kortare tid var Johannisberg upplåtet till Västerås stad. Därefter överläts det som lönejord åt landshövdingen i länet. Men äganderätten tillkrånglades ytterligare 1723. Då pantförskrevs gården åt baronen mm Carl Johan Cronstedt. Efter ritningar av honom uppfördes den nuvarande herrgårdsbyggnaden i sten år 1758. Cronstedt hade bedrivit arkitektstudier under Carl Hårleman. Det är därför med visst fog som arkitektssakkunniga betraktar byggnaden som en Hårlemansskapelse.

Att Johannisberg på 1700-talet var en betydelsefull anläggning

framgår inte minst av Olof Graus beskrivning av Västmanland. I hans verk har två hela sidor ägnats åt "Johannesbärg - en konungsgård". Läget beskrivs inte från Västerås utan med "3/8 mil från kyrkan vid Sjön Mälaren". Gården bestod av "7 hela mantal och två hela Kronohemman Gränsta, av vilka ett är 8-öresl. rå och rörs hemman och det andra som är lika stort, är sönderdelat mellan torpare. Under denna Kungsgård äro utom 14 torpare många hemman såväl här i Häradet såsom uti Norrbo och Siende Häradet till dagsverkens utgörande lagde".

Vid tidpunkten (1754) disponerades gården av Cronstedts ättlingar. Huvudbyggnaden var ännu av trä medan ladugårdarna var av sten. Av denna beskrivning framgår att huvudbyggnaden uppfördes först efter Carl Cronstedts död. Grau redogör vidare för hur många tunnor spannmål det stora gärdet och de mindre vretarna kunde ge. Ängen räknades till 370 goda lass hö. Men där fanns ingen skog. Dock hade det nyligen skett en stor ekplantering. Den hade tydligen blivit något av specialitet för Kungsgården.

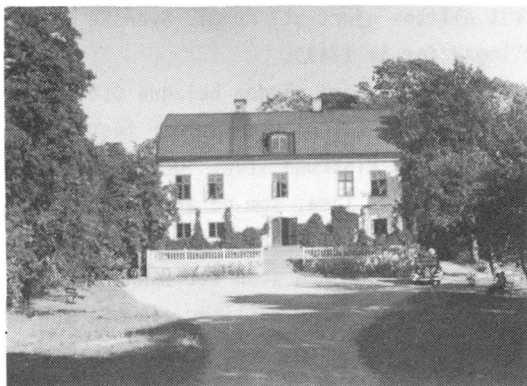
Grau berättar, hur man först satte ekollon i trädgården. Efter fyra-fem år flyttades ekplantorna till trädskolor. Då de nått en höjd av 5-6 meter flyttades de på nytt och planterades då företrädesvid vid gärdesgårdarna, där de kunde bindas upp och på så sätt skyddas för boskapen. "Detta sättet om eketräns plantering har sedermera blivit allmänt gjort uti Kungl. Svenska Vetenskaps Academie handlingar för år 1749".

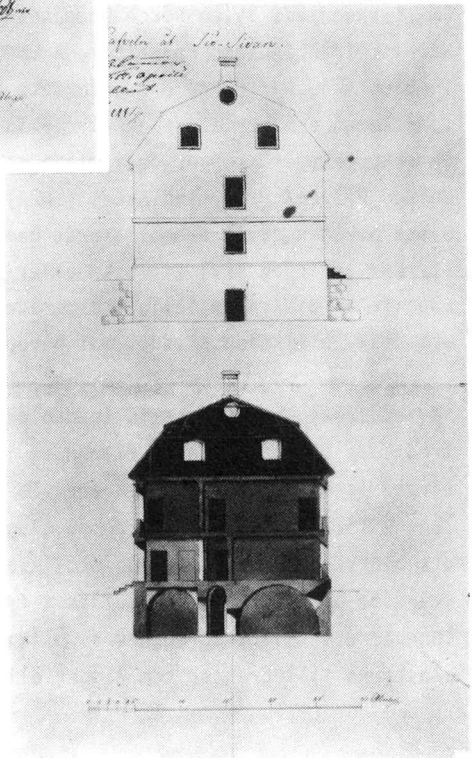
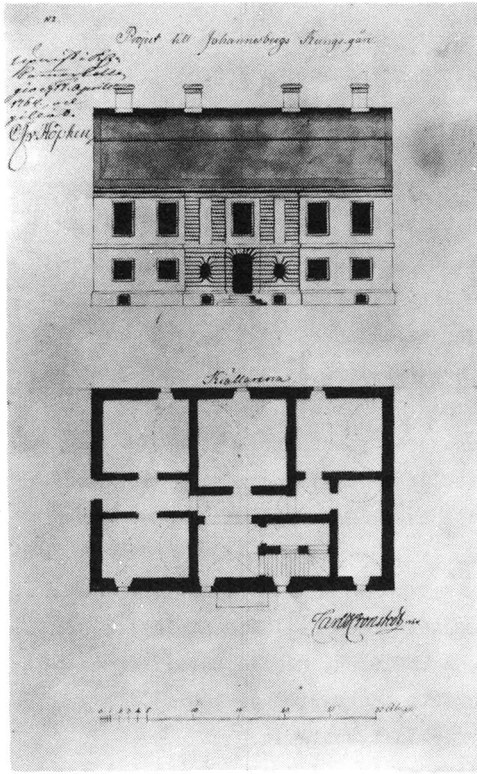
Grau berättar även om den nära gården belägna Östens Borgen, som i forna tider utan tvivel varit en skans eller fästning för gården. Vid borgen hade legat en klotrund sten. "Och hava på honom varit ristade bokstäver förr att läsa, som nu äro förnödde". Stenen hade redan före Graus tid förts till gårdens trädgård. Där ligger den än i dag. Jag har noga studerat den utan att finna minsta spår av ornament eller bokstäver. Därför tillåter jag mig att tvivla på Graus uppgift om att stenen en gång haft läsbara bokstäver.

Liknande stenar var förr allmänna vid gravhögar och andra fornminnen. Några finns kvar än i dag. De sätts i samband med fallosdyrkan eller fruktbarhetskult. Det rör sig alltså om lagligen skyddade fornminnen. För ett antal år sedan förälskade sig emellertid en förbipasserande i stenen på grund av dess ovanliga klotrunda form. Han släpade hem den till sin egen trädgård. Då stenens försvinnande omnämndes i VLT skyndade sig stenälskaren att återställa stenen. Anonymt bad han om förlåtelse för sitt tilltag.

Efter långvariga förhandlingar köpte Västerås stad Johannisberg 1940. Priset var 550.000 kr varjämte Västerås skulle deltaga i kostnaden för anläggning av ett reservflygfält där. Alltjämt äger kommunen Johannisberg. Dess huvudbyggnad och kringliggande park arrenderas av KFUK-KFUM, som använder den till kursgård. Gården användes i huvudsak av Sida, men också andra föreningar kan tidvis beredas plats.

Huvudbyggnaden har renoverats på ett pietetsfullt sätt. Gillestugan och andra rum i bottenvåningen har stora sköna valv. I dem finns antika krokare och ringar av järn. De välbevarade valven är de äldsta i Västerås med omgivning. Omkring 100 år äldre än de i Konstmuseet och 90 år äldre än i Brogårdsvälven i Sundinska huset. Av den gamla kungsgården har det blivit en trivsam kursgård.

Rapport från UNPROFOR (United Nations Protection Force) i Jugoslavien

Den 15 februari 1992 föreslog FN:s generalsekreterare i sin rapport till säkerhetsrådet att en fredsbevarande styrka skulle sändas till Jugoslavien. Dessförinnan översände generalsekreteraren underhandsförfrågan till 31 länder med begäran om att bidra med en FN-styrka bestående av skytte- och ingenjörsbataljoner, signal- och transportledningsenhet samt en underhållsbataljon. Sverige fick en begäran om att sätta upp ett kompani som skulle ansvara för vakt- och förplägnad-, stabsexpedition- och transporttjänsten vid högkvarteret. Efterhand har ytterligare skyttebataljoner tillkommit för att skydda flygplatsen i Sarajevo och de hjälpsändningar som UNHCR utför.

FN-styrkan leds av en Force Commander, generallöjtnant Satish Nambiar från Indien. För att leda UNPROFOR, med en total styrka på 16 0000 man, har Force Commander ett högkvarter på 140 militära tjänstemän och ett stort antal civila tjänstemän. FN-trupperna är grupperade i vissa områden i Kroatien, så kallade United Nations Protected Areas (UNPA) och Bosnien-Herzegovina. Dessa områden skall demobiliseras genom att lokala beväpnade styrkor antingen dras tillbaka eller avväpnas. FN-truppernas uppgift är att säkerställa att områden förblir demilitariserade och att dess befolkning skyddas mot beväpnade attacker.

FN följer en noga utarbetad fredsplan i sitt arbete för att skapa fred i de olika områdena. Planen är indelad i olika faser, där den första fasen innebär att gruppera FN-förbanden. Denna fas tog längre tid än beräknat men är nu genomförd. Den andra fasen innebär att övervaka och understödja demilitariseringen. Denna fas är den svåraste och har därför indelats i fyra steg. De fyra stegen innebär ett tillbakadragande av olika vapen med varierande eldstyrka till gränser som ligger olika långt från det område som

FN-trupp bevakar. Det sista steget i den andra fasen innebär en avvärjning av de territoriella försvarsstyrkor och paramilitära civila enheter. Sista fasen innebär att bevara freden i området.

I FN-styrkan ingår även polismonitorer och militära observatörer. Polismonitorerna följer lokal polis under patrullering och annan tjänsteutövning och skall utreda klagomål över diskriminering och brott mot mänskliga rättigheter.

Militära observatörer skall verifiera demilitariseringen inom UNPA område samt upprätthålla kontakter med den lokala befolkningen.

FN-styrkan använder en flygenhet som är inhyrd av olika flygbolag. Piloterna är civila och många med erfarenhet från flygningar i Vietnam och Kambodja. Flygenheten består av mindre och större transportflygplan samt helikoptrar.

Transportflygplanen flyger reguljärt till Belgrad och Sarajevo och dessutom till olika grannländer med personal och gods.

Helikoptrarna flyger ut till områdena i UNPA och utför rekognosering, transport av personal samt står i beredskap för sjuktransporter. I UNPA utförs minsökning och omhändertagande av minor dagligen, vilket kräver beredskapshelikoptrar för snabbtransport till närmaste sjukhus om olycksfall inträffar.

All flygning leds från en enhet inom högkvarteret. Denna enhet, Air Operations, består av åtta officerare från olika länder, varav en officer skall vara svensk. Under ett år innehas denna tjänst av undertecknad. Air Operations svarar för att alla flygningar med United Nation Force sker med största möjliga säkerhet. Det första svenska kompaniet, JK01, har nu tjänstgjort i sex månader i Jugoslavien och kommer i slutet av september att ersättas av ett nytt, JK02.

Med hälsningar från Jugoslavien.

Major Sven-Åke Fogelberg Verkstadschef F16/Se M Teknisk enhet
5614 Fogelberg

5732 LANDGREN RAPPORTERAR FRÅN JÄMTLANDSMETROPOLEN.

I förra numret av Propellerbladet berättade jag om Thord "Thotte" Jonsson och hans författande om sina år inom flygvapnet. Förhoppningsvis har ni nu hittat någon av hans böcker på någon bokhandel eller bibliotek.

I början av året tog jag åter kontakt med honom och vi satte oss ner för en pratstund. Vi tittade i Propeller-bladet och med mig hade jag också boken om FFV verkstadsskola. Då berättade Thotte att han i sin ungdom varit lärare på skolan en kort period!

Även detta hade han hunnit med under sitt brokiga liv.

"Om jag inte minns alldeles galet hette han Köhler, den jag vikarierade för" berättar Thotte.

Detta stämmer! Per telefon bekräftar Von Köhler: "Förhållandena på skolan var så vidriga under vintern 1944, att mina njurar slutade fungera. Jag var tvungen att hålla mig från skolan från februari till september."

Vilka ämnen hade då Thotte under sitt vikariat?

Flygplanlära, aerodynamik och instrumentlära var det.

Det han minns bäst är hur fantastiska, duktiga, vetgiriga mm eleverna var. Superlativerna om eleverna räcker inte riktigt till när han berättar om tiden vid skolan. Ett minne han gärna berättar är följande:

"Första dagen närmade sig sitt slut. Jag tyckte det var hög tid att sluta sista lektionen. Då ställde plötsligt alla eleverna upp sig i en rad och sträckte fram händerna ?

Vad i fridens namn grabbar menar ni med detta?

Jo, såhär måste vi göra för Nylinder....."

"Efter den dagen behövde de aldrig göra detta för mig", berättar en skrattande Thotte!

Han berättar också att han under sitt långa liv åkt med en mängd olika fordon. Stridsvagn, ubåt, bilar, bussar och flygplan av olika valörer. Men aldrig har han seglat! Det närmaste en segelbåt han kommit var när han följde med grabbarna i tiohuggaren ute på Mälaren.

Vad gör Thotte numera? Ja inte sitter han och latar sig i sin lägenhet i centrala Östersund. Han håller på och författar sin fjärde bok. Den kommer att handla om den tid han var på Junkersfabriken i Dessau 1939 (forna Östtyskland).

Sverige hade köpt ett antal JU 87 som hos oss hette B3 och senare också licenstillverkades av Nohab i Trollhättan. Thotte var därför vid fabriken och kontrollerade flygplanen som sen flögs över till Sverige. Två dagar efter det att han passerade gränsen på hemväg skall det! Andra världskriget bröt ut....

Boken kommer att handla om detta, boken som fortfarande inte har något namn. Förhoppningsvis blir den färdig under 1993.

Alla böcker skriver han direkt ur minnet! Inga dagboksanteckningar eller dokument har han till hjälp.

Om någon av er elever eller lärare vill ha en pratstund med den minnesgode Thotte bor han på Prästgatan 60B i Östersund.

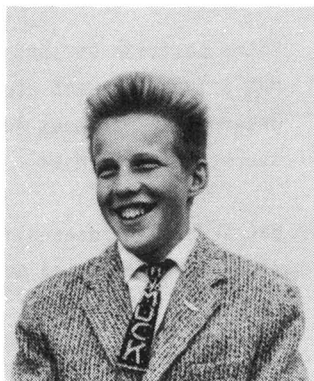
Hans läsvärda böcker om flyget heter:

"FRÅN DRONTEN TILL DRAKEN" 1986

"BEVINGADE MINNEN" 1989

Hälsningar

KJELL LANDGREN (5732)

BERIFORS

Berifors bildades 880701 när jag, Bernt Ericsson och min kollega Sten Forseke fick tillfälle att från Ericsson Radio Systems AB köpa ut den verksamhet "Fordons- och Industrielektronik" som jag då var chef för och där Sten var marknadsansvarig.

Affärsidé: Att utveckla och marknadsföra elektronik till tillverkare av nyttofordon (lastbilar, bussar, traktorer mm). Att som partner till annan svensk industri producera kvalificerad elektronik.

Ägare: Bernt Eriksson och Sten Forseke

Anställda:

Bromma: 20 medarbetare. Marknad och utveckling.

Örebro: 80 medarbetare. Produktion och administration.

Stuttgart: 2 medarbetare. Försäljning.

Omsättning: 1992 ca 80 Msek. Prognos för 1997 ca 300 Msek.

Aktiekapital: 5 Msek

Företagets styrka är den kompetens som byggts upp på vår utvecklingsavdelning i Bromma (av egna medel > 30 Msek under 4 år) samt den starka marknadsposition som vi skapat ute i Europa som är vår hemmamarknad.

Denna position har under året givit oss ett antal order till bl a MAN i Tyskland samt Steyer i Österrike och den mest spektakulära ordern till Mercedes Benz Lastvagnar med ett ordervärde som överstiger 1000 Msek.

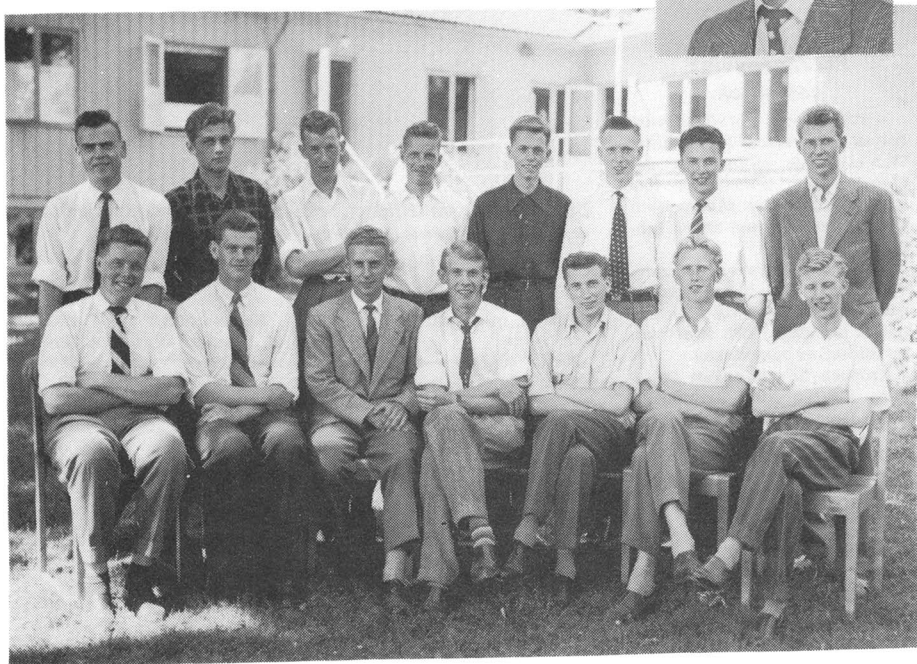
Det är närmast osannolikt att ett så relativt litet företag kan nå sådana framgångar på den mycket tuffa Tyska marknaden. Det är kompetens och envishet som till sist belönas (vi har jobbat med Mercedes Benz i 8 år innan vi fick någon affär).

Nämnas måste också vårt samarbete med det Japanska börsnoterade företaget Kansei, ett samarbete som uppstartades redan 1988 och som utvecklats mycket positivt.

Berifors står nu inför en mycket kraftig expansion som innebär stora investeringar och stora förändringar i vår produktionsapparat. Behovet av utökat eget kapital kan innebära ägarförändringar.

Avslutningsvis vill jag bara nämna att de senaste 5 åren har varit oerhört innehållsrika och spännande med många förhandlingssituationer väl i klass med vad som kan skådas på "Dallas". Jag är tacksam för dessa år med Berifors.

Med vänlig hälsning
4907 Bernt Eriksson

En riktig glidare renoveras

– 14 gånger lär den här glidaren ha havererat!

Mats Rooth visar upp den Anfänger som entusiastiska medlemmar i den då nybildade Västerås flygklubb byggde för 55 år sedan.

En tysk konstruktion – trodde alla. Namnet är dock det enda som är tyskt – det betyder nybörjare. För i dag vet flyghistorikerna att detta plan konstruerades i Sverige och att luftfartsmyndigheterna godkände glidaren – på ett påstått, tyskt beräkningsunderlag.

Nu renoveras västeråsanfängern för att förhoppningsvis kunna visas upp i luften vid flygande museets propagandadag på Hässlö den 25 maj.

I arbetet deltar på sin fritid ett tiotal elever vid Flygteknikcentrum på Hässlö. Ledare för arbetet är Mats Rooth, lärare på skolan och dessutom engagerad i Västerås Flygande Museum.

Förvånansvärt gott skick

– Planet är i förvånansvärt gott skick, förklarar Mats Rooth. Man använde kallim när det byggdes och limfogarna har stått sig bättre än sådana som gjordes senare, med andra limsorter.

Mest arbete kräver vingarna – där måste man byta någon list och förstärka vissa fogar. Naturligtvis får vingar och stjärtplan ny klädsel, av bomullsväv.

Kroppen är ett enkelt spjälverk, föraren sitter heltöppet i dessa skolglidare.

Bogsering efter bil på mark

Utbildningen började med att glidaren bogserades efter en bil på marken varvid eleven fick lära sig att hålla planet rätt på

De reparerar på fritiden. Anders Andersson och Magnus Brink visar upp Anfängerns flygkropp – ett enkelt spjälverk.

vingarna, med hjälp av skevrodren

Nästa steg blev bilbogsering med sådan fart att planet lyfte. Eleven kunde koppla ur linan och landa rakt fram.

Först när eleven var mogen för vinchstart nådde han rejala höjder. Kanske 400–500 meter, det medgav att han kunde svänga under glidflykten mot marken.

Skolglidare av denna typ användes i vårt land ända in på 50-talet.

Renoveringen av Anfängern på Hässlö är förhoppningsvis klar till flygdagen i maj. I så fall har Mats Rooth lovat att flyga glidaren, bogserad efter en bil. Om han inte kopplar ur räknas Anfängern som drake och då behövs inte luftfartsverkets valsignelse . . .

TAGE B

APROPÅ RESEBIDRAG

För att locka och underlätta för medlemmar med långa avstånd att besöka 1992 års Jubileumskamratträff utlovade styrelsen resebidrag för alla som så önskade. För detta ändamål anslogs max 10.000:-. Nästan alla har idag fått rimlig ersättning för den sträcka de begärde. De som inte fick den ersättning som utlovats har inte passerat genom kassörens nålsöga. Han kollade noggrant om vedebörande gjort rätt för sig och betalat medlemsavgiften de senaste två åren. Om inte, drogs den bort från milersättningen. Han fann medlemmar som aldrig betalat medlemsavgiften så långt bak som styrelsen kunde skåda men ändå begärt ersättning. Men som styrelsen lovat så blev de inte lottlösa, däremot fick de som sagt avdrag med 2 års medlemsavgifter.

Styrelsen

**ASTORIA
FENIX**

HOTELLET I CENTRUM
72 moderna rum, lägenheter
VIP-bastu, bubbelpool, solarium
frukostrum, varmgarage,
parkering
KOPPARBERG SVÄGEN 29 A,
722 13 VÄSTERÅS
TEL. 021-11 00 80
FAX. 021-12 75 37

Arvidsjaur den 3/11 1992

En hälsning från FFVK-norr, så här i slutet av jubileumsåret. Det har för oss gamla FFV:are varit ett år när man haft anledning att titta tillbaka på sitt liv. Jag för min del känner en stor tacksamhet för att jag kom in på denna utbildning och vad den sedan har betytt i livet. Jag undviker att tänka på hur livet skulle ha gestaltat sig om jag inte blivit FFV:are.

50-års jubiléet visade ju också att skolan var unik. Ingen motsvarande utbildning (skola) kan visa upp något liknande, när det gäller sammanhållning under 50 år.

Mycket beror naturligtvis på de FFV:are som utgör styrelse i kamratföreningen och ser till att vi får våra kamratträffar och att Propellerbladet kommer, som en kär julhälsning varje år. Ett särskilt tack till styrelsen och övriga FFV:are som arbetat med vårt 50-årsjubileum. Det var verkligen en minnesvärd "träff" i dagarna två. Allt fungerade perfekt. Det är med stor tacksamhet vi ser tillbaka på samvaron den 23 och 24 maj i Västerås. Men tiden går fort och vi kan redan nu se fram emot nästa kamratträff 1994.

I vårt nordligaste län lever och verkar ett 40-tal FFV:are. Vi försöker att träffas två gånger per år. När detta skrivs är det klart att vi ska ha vår höstträff den 26 november i Luleå. Alla kan av olika anledningar inte ställa upp varje gång, men vi brukar vara omkring 25 varje gång.

Hoppas att fler regioner i vårt avlånga land kan ordna träffar och på så sätt bidra till att FFV-andan lever vidare.

Hjärtliga hälsningar och en önskan
om God Jul och Gott Nytt År från
FFV:arna i Norr
Gunnar Wikström 4219

Femtio år fyllde på trettondagen ingenjör Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, Västerås. Åke Tedesjö som är född i Västervik kom till Västerås 1958 för att börja på Flygförvaltningens Verkstadsskola (FFV) på Johannisberg.

Efter värnplikten i Kalmar återkom han till Västerås för studier på Zimmermanska skolan. Ingenjörsexamen tog han 1966, varefter en anställning på ASEAs elektroniksektor påbörjades.

På den vägen är det, nu arbetar han som verkstadschef inom ABB Automation.

Han är sedan många år tillbaka sekreterare i den rikstäckande kamratföreningen FFV.

Åke Tedesjö har varit aktiv i såväl friidrott som fotboll (Barkarö), vilket sätter sin prägel på fritiden där han föredrar motion i olika former.

IN MEMORIAM

Sedan föregående Propellerblad har det kommit till styrelsens kännedom att följande medlemmar har avlidit.

5917	Bengt Pettersson	24/10 1990
4212	Uno Magnusson	mars 1991
5204	Bengt Blick	3/1 1992

Frid över deras minne.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sid 1	Från styrelsen	
Sid 2	Vi måste träffas igen	Ur KFUM Julhälsning 1944
Sid 5	Ett återseende	Ur KFUM Julhälsning 1944
Sid 6	Jubileumsträffen 1992	5858 Åke Tedesjö och 6336 Leif Larsson
Sid 12	Utdrag ur årsmötesprotokoll	
Sid 14	En hälsning från Lövudden och Johannisberg	Ingrid Petersson
Sid 16	Vilka flygplan har vi haft på FFL/FFV	4407 Tore Eriksson
Sid 18	Äntligen	6035 Bernt Klasson
Sid 22	4814 Eine Clasén 60 år	Saxat ur VLT
Sid 24	Ett minne för livet	4929 Karl Gardh
Sid 26	Kungsgården Johannisberg	Arvid Offe, VLT
Sid 30	Rapport från UNPROFOR	5614 Sven-Åke Fogelberg
Sid 32	Rapport från Jämtlandsmetropolen	5732 Kjell Landgren
Sid 34	BERIFORS	4907 Bernt Eriksson
Sid 35	En riktig glidare	Saxat ur VLT
Sid 37	Apropå resebidrag	Styrelsen
Sid 38	Hälsning från Arvidsjaur	4219 Gunnar Wikström
Sid 29	5858 Åke Tedesjö 50 år	Saxat ur VLT
Sid 40	In memoriam	

Det här årets Propellerblad har gått ut till 824 (821) adresser. Efter påminnelse har 551 (584) medlemmar betalat medlemsavgift för 1991 (1990) och 547 (464) st har betalat för 1992 (1991). Till detta kommer 39 st ständiga medlemmar. De elever som glömt får även detta år en påminnelse på inbetalningskortet. Fd lärare och elevhemspersonal påminns ej men får naturligtvis gärna betala i alla fall. (Innom parentes står motsvarande siffror föregående år). Lägg inte inbetalningskortet åt sidan.

RO

Efterlysning

Lennart Mowerare efterlyser en kamera med exponerad film från jubileumsträffen. Kameran, en Canon Top Shot försvann någon gång under kvällen på restaurang Elba. Har någon kameran, filmen eller upplysningar kontakta Lennart Mowerare. Adressen är: Svanvägen 38, 831 61 Östersund. Tel 063-102704

Hotell Arkad

*Välkommen till hotell Arkad.
Vi har 37 rum fördelade
på enkelrum, dubbelrum
och lägenheter.*

- Frukostbuffé*
- Relaxavdelning med bastu,
biljard solarium och dart*
- Fri parkering*

*Östermalmsgatan 25,
722 14 VÄSTERÅS
Tel: 021-12 04 80*